

Nieuwsbrief 13 mei 2025

In deze Nieuwsbrief:

- Het IVV roept op: De grootste bedreiging voor de democratie in 80 jaar: Stop de coup van de miljardairs
- FNV sluit zich aan bij manifestatie tegen regeringsbeleid over Gaza
- Zweedse vakbondsleider havenarbeiders ontslagen wegens solidariteitsactie in Gaza

Het IVV roept op:

De grootste bedreiging voor de democratie in 80 jaar: Stop de coup van de miljardairs

Op 8 mei herdenken we een scharniermoment in de menselijke geschiedenis: werkende mensen stonden in de voorhoede bij de nederlaag van het fascisme in 1945, schrijft algemeen secretaris Luc Triangle van het IVV.

Wat daarna kwam was net zo belangrijk. Arbeiders en hun vakbonden gaven vorm aan een nieuwe wereldorde gebaseerd op democratie, mensen- en vakbondsrechten en rechtvaardigheid.

Maar nu, in 2025, worden we opnieuw opgeroepen om de democratie te verdedigen tegen een existentiële bedreiging. Deze keer komt de dreiging van een aantal internationaal samenwerkende, extreem-rechtse miljardairs en politici die de controle over mondiale aangelegenheden willen grijpen, ongeacht de kosten voor de samenleving als geheel. *(hieronder meer)*

FNV sluit zich aan bij manifestatie tegen regeringsbeleid over Gaza

Duizenden Nederlanders vormen op 18 mei een Rode Lijn door Den Haag uit protest tegen de Nederlandse medeplichtigheid aan Israëls oorlogsmisdaden. Inmiddels hebben zich al 44 organisaties achter de actie geschaard, waaronder nu ook Nederlands grootste vakbond FNV.

Een motie die daartoe opriep werd zaterdag door het FNV-ledenparlement met 86 procent van de stemmen aangenomen. De motie bepaalt dat de FNV de Rode Lijn-actie op 18 mei actief zal ondersteunen, zichtbaar aanwezig zal zijn, en de leden tijdig en via alle FNV-kanalen zal oproepen deel te nemen. [Doe mee en schrijf je in!](#) *(hieronder meer)*

Zweedse leider havenarbeiders ontslagen wegens solidariteitsactie in Gaza vraagt zich af “wiens ‘nationale veiligheid’ beschermt de Zweedse wet eigenlijk?”

Door Arthur Neslen, 9 mei 2025

Erik, 42 jaar, is vice-voorzitter van de Zweedse Dockworkers' Union en hij gaf veel om de veiligheid van zijn leden - en ook om de veiligheid van Gazaanse burgers, van wie sommigen zijn gedood door wapens die mogelijk door de haven van Göteborg zijn gegaan, waar hij al 20 jaar werkt.

Erik was zelfs zo bezorgd dat hij in februari van dit jaar een symbolische zesdaagse blokkade leidde van 20 Zweedse havens tegen militaire ladingen die bestemd waren voor Israël. Zijn werkgever - DFDS - reageerde door hem te ontslaan, met de bewering dat hij de Zweedse wet op de veiligheidsbescherming had overtreden.

De wet, die in 2018 werd aangenomen, is bedoeld om “veiligheidsgevoelige activiteiten te beschermen tegen spionage, sabotage [en] terroristische misdrijven”, maar, zegt Erik, het gebruik ervan tegen vakbondsactivisten roept de vraag op wiens veiligheid het bedrijf - en de wet - echt beschermen? “Sommige werkgevers lijken deze wet niet alleen te zien als een middel om de havens en andere bedrijven te beschermen tegen criminele infiltratie, maar ook om ze carte blanche te geven om te doen wat ze willen, met mensen waar ze om andere redenen vanaf willen”, vertelt hij aan Equal Times. “Ik maak me zorgen dat veel andere werkgevers hiernaar kijken - omdat ze zien dat de zaak tegen mij zo dun is - en hun eigen plannen maken om vakbondsleiders uit de weg te ruimen.” *(hieronder meer)*

Het IVV roept op:

De grootste bedreiging voor de democratie in 80 jaar: Stop de coup van de miljardairs

Op 8 mei herdenken we een scharniermoment in de menselijke geschiedenis: werkende mensen stonden in de voorhoede bij de nederlaag van het fascisme in 1945, schrijft algemeen secretaris Luc Triangle van het IVV.

Wat daarna kwam was net zo belangrijk. Arbeiders en hun vakbonden gaven vorm aan een nieuwe wereldorde gebaseerd op democratie, mensen- en vakbondsrechten en rechtvaardigheid.

Maar nu, in 2025, worden we opnieuw opgeroepen om de democratie te verdedigen tegen een existentiële bedreiging. Deze keer komt de dreiging van een aantal internationaal samenwerkende, extreem-rechtse miljardairs en politici die de controle over mondiale aangelegenheden willen grijpen, ongeacht de kosten voor de samenleving als geheel.

De miljardairscoup

Bij het Internationaal Verbond van vakverenigingen IVV, die 200 miljoen werknemers in 169 landen en gebieden vertegenwoordigt, zien we het gevaar duidelijk. Een alliantie van tech-elites,

bedrijfs-giganten en extreem-rechtse politieke krachten is bezig met wat we alleen maar kunnen omschrijven als een miljardairs-coup tegen de democratie. Deze buitengewoon rijke enkelingen streven een gezamenlijk doel na om economische wanhoop, veroorzaakt door tientallen jaren bezuinigingsbeleid, uit te buiten, moeizaam verworven rechten te ontmantelen en democratische instellingen aan te vallen die met veel moeite zijn opgebouwd om het algemeen belang te dienen.

Hun doel is duidelijk: de macht wegnemen van het volk en deze permanent verankeren in de handen van een wereldwijde oligarchie. Ze handelen door middel van politieke verovering, lobbyen bij bedrijven en desinformatiecampagnes, waarbij ze het sociale contract waarop de democratie is gebaseerd, verscheuren. Als ze slagen, zullen de gevolgen voor arbeiders, gemeenschappen en de planeet catastrofaal zijn.

Het IVV heeft de noodklok geluid in een open brief aan staatshoofden, regeringen en internationale instellingen. Onze boodschap is simpel: de tijd van halve maatregelen is voorbij. We moeten de coup van de miljardairs een halt toeroepen en de democratie terugwinnen door middel van een nieuw sociaal contract, geschreven voor werkende mensen, door werkende mensen.

De oplossing

Dit Nieuwe Sociale Contract is geen droom; het is een noodzaak. Het is ook een kader dat in 2022 democratisch is aangenomen door vakbonden over de hele wereld. Nu in 2025 vestigen we de aandacht op tien concrete eisen. Deze tien beleidsterreinen zijn die gebieden die de miljardairs-coup snel aan het ondermijnen is en die dus het dringendst moeten worden aangepakt:

Universele eerlijke belastingheffing. Decennialang hebben regeringen toegestaan dat de rijkste individuen en bedrijven hun eerlijke deel niet betaalden. Het is tijd voor een eerlijke belasting van rijkdom en kapitaal, het dichten van de mazen in de vennootschapsbelasting en een bindende Kaderovereenkomst van de Verenigde Naties over belastingen om ervoor te zorgen dat multinationale bedrijven belasting betalen waar ze hun winsten behalen.

Regelgeving voor bedrijven, niet voor individuele levens. Deregulering heeft macht overgedragen aan niet-gekozen bedrijfsfactoren en werknemers, vrouwen, migranten en minderheden hun rechten ontnomen. Verplichte due diligence, bindende instrumenten voor toeleveringsketens en sterkere regulering van lobbyen door bedrijven zijn essentieel om het evenwicht te herstellen.

Openbaar onderwijs van goede kwaliteit voor alle kinderen. Onderwijs is een recht, geen handelswaar. Regeringen moeten de bezuinigingen terugdraaien, investeren in openbaar onderwijs en zorgen voor eerlijke omstandigheden voor zowel leraren als leerlingen.

Publieke diensten voor het volk, niet voor de winst. Privatisering heeft essentiële diensten uitgehold en de ongelijkheid vergroot. De privatisering moet stoppen en vervangen worden door een massale herinvestering in publieke infrastructuur om het vertrouwen en de welvaart te herstellen.

Gezondheidszorg, pensioen en sociale bescherming. Dit is een mensenrecht, maar toch hebben miljarden mensen zelfs geen basisdekking voor sociale bescherming. Regeringen moeten de financiering uitbreiden, uitkeringen herstellen en werknemers in de gezondheidszorg ondersteunen met eerlijke lonen en fatsoenlijke omstandigheden.

Leefbare lonen en democratie op de werkplek voor iedereen. Stagnerende lonen en snel stijgende bedrijfswinsten hebben de armoede en onrechtvaardigheid verergerd. Het is tijd voor regeringen om

leefbare minimumlonen te garanderen, collectieve onderhandelingen te versterken en vakbondsrechten te beschermen.

Klimaatactie met een Rechtvaardige Overgang. Arbeiders worden geconfronteerd met de horror van de klimaatchaos terwijl de elites plannen maken om aan de gevolgen ervan te ontsnappen. We hebben bindende klimaatplannen nodig met toezeggingen voor kwaliteitsbanen, sterke arbeidsrechten en de directe betrokkenheid van vakbonden.

Vrijheid en gelijkheid voor iedereen. Door miljarden gesteunde extreem-rechtse krachten voeden een terugslag tegen vrouwen, migranten, LGBTQI+ mensen en gemarginaliseerde gemeenschappen. Regeringen moeten internationale verplichtingen zoals ILO Conventie 190 volledig implementeren, bescherming afdwingen en inclusief beleid financieren.

Vrede in plaats van oorlog. Militarisme leidt middelen af van de werkelijke behoeften van mensen. Een vreedzame toekomst vereist ontwapening om investeringen in sociale voorzieningen te financieren en een partnerschap met vakbonden om democratische samenlevingen weer op te bouwen.

Migratie en rechtvaardigheid. Bedrijven bewegen zich vrij over grenzen om hun winsten te maximaliseren, terwijl migranten geconfronteerd worden met geweld, opsluiting en criminalisering. Migrant zijn werknemers, geen criminelen. Veilige, legale migratieroutes, gelijke behandeling en het recht op organisatie zijn essentiële pijlers van democratische samenlevingen. Een groot deel van het naoorlogse multilaterale systeem is uitgehold. Mainstream politieke partijen hebben meegewerkt aan de agenda van deregulering, neoliberalisme en verwaarlozing - waardoor grote delen van de bevolking gedesillusioneerd en rechteloos achterblijven en een vacuüm ontstaat dat gretig wordt opgevuld door extreem-rechtse extremisten en miljardairs.

Maar ineenstorting is niet onvermijdelijk. Er is een alternatief. Samen kunnen we ons een toekomst voorstellen en opbouwen waarin macht wordt gedeeld, niet opgepot; waarin economieën in dienst staan van mensen, niet van bedrijven; en waarin internationale instellingen verantwoording afleggen aan degenen voor wie ze bedoeld zijn.

Terwijl we de offers eren van hen die het fascisme versloegen, moeten we dezelfde moed en solidariteit opbrengen om de coup van de miljardairs te weerstaan en te verslaan, en een democratische vernieuwing te smeden. De arbeiders van de wereld ondernemen dringend actie. Regeringen en instellingen moeten hetzelfde doen - voordat het te laat is.

FNV sluit zich aan bij manifestatie tegen regeringsbeleid over Gaza

Duizenden Nederlanders vormen op 18 mei een Rode Lijn door Den Haag uit protest tegen de Nederlandse medeplichtigheid aan Israëls oorlogsmisdaden. Inmiddels hebben zich al 44 organisaties achter de actie geschaard, waaronder nu ook Nederlands grootste vakbond FNV.

Een motie die daartoe opriep werd zaterdag door het FNV-ledenparlement met 86 procent van de stemmen aangenomen. De motie bepaalt dat de FNV de Rode Lijn-actie op 18 mei actief zal ondersteunen, zichtbaar aanwezig zal zijn, en de leden tijdig en via alle FNV-kanalen zal oproepen deel te nemen.

Al meer dan 15 duizend Nederlanders hebben zich opgegeven voor deelname aan De Rode Lijn.

Intussen vormt zich onder de noemer De Rode Lijn een groeiende maatschappelijke coalitie van (op dit moment) 44 organisaties. Die verwijt de regering negentien maanden lang geen grenzen te hebben gesteld aan Israël's misdadige geweld tegen de Palestijnen. Israël is (en wordt) door de regering de vrije hand geboden. Op die manier is Nederland medeplichtig gemaakt aan oorlogsmisdaden – en genocide, voegen wij daaraan toe. Elke dag zien Nederlanders de gruwelijke gevolgen aan zich voorbij trekken.

Welke organisaties doen mee?

Een snel groeiend aantal organisaties heeft zich achter De Rode Lijn geschaard. De stand van zaken op 11 mei:

Ambtenaren en de Grondwet
Amnesty International
Amsterdam for Gaza
Artsen voor Gaza
Artsen zonder Grenzen
BDS NL
CARE
De Goede Zaak
De Nieuwe Vredesbeweging,
Dolle Mina's
Een Ander Joods Geluid
Erev Rav
Extinction Rebellion
FNV
Free Press Unlimited
Gate48
Greenpeace
Het Actiefonds
Hivos
Humanistisch Verbond
Kairos Sabeel Nederland
New Neighbours Utrecht
Oxfam Novib
Pakhuis de Zwijger
Palestijnse Gemeenschap in Nederland
PAX
Peace SOS
Plan Internationaal
Plant een Olijfboom
Platform Stop Racisme
Platform Vrouwen & Duurzame Vrede
Rotterdam Palestina Coalitie

S.P.E.A.K.
Save the Children
Schone Kleren Campagne
SIORH
SOMO
Stichting Kifaia
Stichting Vluchteling
Terre des Hommes
The Rights Forum
Vrienden van de Tent of Nations
War Child
Wo=men

Uit twee recente opiniepeilingen blijkt dat [59 procent](#) van de Nederlanders dit beleid afwijst. Slechts 15 procent steunt het. Zelfs bij traditionele pro-Israëlpartijen als CDA, PVV en VVD zijn het nog slechts minderheden die het regeringsbeleid steunen: respectievelijk 20, 23 en 32 procent. Ook blijkt dat maar liefst [48 procent](#) van de Nederlanders vindt dat Israël in Gaza genocide pleegt; slechts 12 procent vindt van niet.

Als de regering geen rode lijn trekt, doen wij het.

De woede en machteloosheid die velen voelen ballen zich op zondag 18 mei samen als in Den Haag een menselijke Rode Lijn getrokken wordt onder het motto 'als de regering dat niet doet, doen wij het'. Al meer dan 15 duizend Nederlanders hebben zich er voor opgegeven. Zo wordt zondag een streep getrokken die vanuit de ruimte zichtbaar zal zijn en door de regering niet te negeren valt. [Doe mee en schrijf je in!](#)

Zweedse leider havenarbeiders ontslagen wegens solidariteitsactie in Gaza vraagt zich af “wiens ‘nationale veiligheid’ beschermt de Zweedse wet eigenlijk?”

Door Arthur Neslen, 9 mei 2025

Erik Helgeson, vice-voorzitter van de Zweedse Dockworkers' Union, tijdens een bijeenkomst op de Dag van de Arbeid in Göteborg (Zweden), 1 mei 2025.
(Daniel Bernman)

Erik, 42 jaar, is vice-voorzitter van de Zweedse Dockworkers' Union en hij gaf veel om de veiligheid van zijn leden - en ook om de veiligheid van Gazaanse burgers, van wie sommigen zijn gedood door wapens die mogelijk door de haven van Göteborg zijn gegaan, waar hij al 20 jaar werkt.

Erik was zelfs zo bezorgd dat hij in februari van dit jaar een symbolische zesdaagse blokkade leidde van 20 Zweedse havens tegen militaire ladingen die bestemd waren voor Israël. Zijn werkgever - DFDS - reageerde door hem te ontslaan, met de bewering dat hij de Zweedse wet op de veiligheidsbescherming had overtreden.

De wet, die in 2018 werd aangenomen, is bedoeld om "veiligheidsgevoelige activiteiten te beschermen tegen spionage, sabotage [en] terroristische misdrijven", maar, zegt Erik, het gebruik ervan tegen vakbondsactivisten roept de vraag op wiens veiligheid het bedrijf - en de wet - echt beschermen? "Sommige werkgevers lijken deze wet niet alleen te zien als een middel om de havens en andere bedrijven te beschermen tegen criminele infiltratie, maar ook om ze carte blanche te geven om te doen wat ze willen, met mensen waar ze om andere redenen vanaf willen", vertelt hij aan Equal Times. "Ik maak me zorgen dat veel andere werkgevers hiernaar kijken - omdat ze zien dat de zaak tegen mij zo dun is - en hun eigen plannen maken om vakbondsleiders uit de weg te ruimen."

Eriks vakbond had een traditie van internationale solidariteit die terugging tot de Vietnamoorlog en de Chileense staatsgreep van 1973, waarbij een generatie vakbondsactivisten werd vermoord. In 2010 hielp hij bij het laden van vracht in de noodlottige vrijheidsvloot die probeerde Israëls blokkade van de Gazastrook te doorbreken. Israëlsche soldaten gingen aan boord van de humanitaire missie en doodden negen van de activisten aan boord. Volgens bewijsmateriaal dat werd voorgelegd aan het Internationaal Gerechtshof werden sommigen "meerdere keren in het gezicht geschoten terwijl ze hun hoofd probeerden te bedekken, of van achteren, of nadat ze zich hadden overgegeven en de Israëlsche defensiemacht hadden gesmeekt om te stoppen met het schieten op burgers".

Woedend probeerde Erik mee te varen met de volgende flotilla, maar het leidende schip werd in Griekenland gesaboteerd. Uiteindelijk bezocht hij de Strook in november 2011.

"Het was een rustige periode, maar ze bombardeerden het politiebureau toen ik daar was," zegt hij. "Alles was nog steeds op een laag niveau wreed. Mensen vochten op hun eigen manier - sommige vakbondsactivisten vochten ook met de Hamas-autoriteiten - maar het belangrijkste was natuurlijk de blokkade, de recordwerkloosheid, het isolement, de schrijnende armoede in de vluchtelingenkampen - en ook jonge kinderen die ongeschikt water dronken en ziektes opliepen. Het heeft echt een stempel op me gedrukt."

Israëlsche leiders rechtvaardigden destijds de blokkade van Gaza als een kwestie van nationale veiligheid. Maar het ontzeggen van enige gemeenschappelijke veiligheid aan de Gazanen zou uiteindelijk een aanval uitlokken die Israëls eigen gevoel van veiligheid zou ondermijnen.

Terug in Zweden stortte Erik zich op vakbondsactiviteiten in de haven en leidde hij tussen 2015 en 2017 een arbeidsconflict met Maersk dat uitmondde in een zes weken durende lock-out en vervolgens in een nationaal conflict. "We reageerden met de dreiging van een staking voor onbepaalde tijd en uiteindelijk gaven de werkgevers toe," herinnert Erik zich. Uiteindelijk won de vakbond een nationale collectieve arbeidsovereenkomst (cao).

Dit is volgens hem de echte reden waarom DFDS hem uit de haven wilde hebben en ook waarom ze niet in staat waren om de vakbond, journalisten of de juridische autoriteiten details te geven over hoe de nationale veiligheid in gevaar werd gebracht door de actie van de havenarbeiders.

Op de vraag hoe de vakbond de veiligheid in gevaar had gebracht, “was het management erg vaag”, zegt Erik. “Hun argumentatie was: 'We hebben al deze telefoontjes gehad van verschillende actoren' - ze impliceerden dat het leger contact met hen had gehad - maar ze wilden geen specifieke informatie, details of bewijzen geven. Onze mening, toen en nu, is dat dit een rookgordijn was.”

De claim van de werkgevers tegen Erik - dat hij verantwoordelijk was voor het onderzoeken van vrachtrailers en containers door havenarbeiders - wordt door Erik en de vakbond betwist, omdat de havenarbeiders noch de capaciteit noch de intentie hadden om dit te doen. De actie was grotendeels een symbolische poging om het debat over het gedrag van Israël in Gaza op gang te brengen, zeggen ze.

De politie en de Zweedse kanselier van justitie verwierpen het verzoek van het bedrijf om het gedrag van Erik te onderzoeken, omdat ze geen verdenking van criminele activiteiten vonden. Maar dat hield de dreigberichten aan het adres van Helgeson niet tegen, die begonnen binnen te komen nadat DFDS een persbericht had uitgegeven waarin stond dat hij was ontslagen om redenen van nationale veiligheid.

“We kregen bedreigingen - waaronder een doodsb bedreiging - en daarna pesterijen van anonieme mensen met schijnbaar extreemrechtse opvattingen, voornamelijk op voicemail,” zegt Erik. “Ik werd er doodsbang van, omdat er in deze groeperingen 'lone wolf'-types zouden kunnen zitten die op kruistocht zijn voor de nationale veiligheid. Ik was echt bang dat ik in de pers te kijk zou worden gezet en dat dat de ergste gekken zou aantrekken, wat een bedreiging voor mijn gezin en kinderen zou zijn.”

Een 'morele verplichting' om te staken

Sinds 7 oktober 2023 zijn er op grote schaal doodsb bedreigingen geuit aan het adres van vredesactivisten, en ook de speciale VN-rapporteur voor de bezette Palestijnse gebieden Francesca Albanese is er het slachtoffer van geworden. Hoewel ze niet bekend was met de details van Eriks zaak, vertelde ze Equal Times dat solidariteitsprotesten van arbeiders, zoals de recente acties van havenarbeiders in Marokko, hard nodig zijn.

“In een tijd van crisis, waarin misdaden tegen de menselijkheid worden gepleegd, is het absoluut noodzakelijk dat arbeiders gaan staken,” zei ze. “Dit is een morele verplichting voor ons allemaal. Het is ook ons systeem dat medeplichtig is aan wat Israël doet.”

“De geschiedenis zal over ons oordelen en over degenen die vandaag zwijgen - ook over hen. We moeten onze macht en ons vermogen gebruiken om een verandering teweeg te brengen. Als we verenigd zijn, zijn we veel machtiger dan het establishment zelf.”

Ze voegde eraan toe dat als ze een havenarbeider was “die bijdraagt aan de slachting van kinderen, moeders en grootouders in Gaza... mijn geestelijke gezondheid veel meer beschadigd zou zijn dan nu, als chroniqueur van genocide.”

De rijkdom aan informatie over hoe deelname aan onderdrukking de levenskwaliteit van zowel onderdrukker als slachtoffer verslechtert, is een ondervertegenwoordigd aspect van de veiligheidskwestie.

In 1974 erkenden Britse arbeiders die met ontslag bedreigd werden in een wapenfabriek van Lucas Aerospace dit stilzwijgend toen ze een onofficiële vakbond 'Combine' oprichtten om alternatieve plannen op te stellen voor een sociaal nuttige productie. Hun idee beleeft momenteel een renaissance onder publieke intellectuelen in het Verenigd Koninkrijk zoals Grace Blakeley.

Meer in het algemeen werd het concept dat er op lange termijn geen veiligheid kan zijn voor slechts één partij in een geschil versterkt op een conferentie die in april werd georganiseerd door het Internationaal Vredesbureau (IPB), het Internationaal Verbond van Vakverenigingen (ITUC) en het Internationaal Centrum Olof Palme onder de titel Common Security Conference 2025: Een nieuwe definitie van veiligheid voor de 21e eeuw. Omar Faruk Osman, algemeen secretaris van de Federatie van Somalische Vakbonden (FESTU) zei tijdens de conferentie het volgende: “Geen land, gemeenschap of individu kan echt veilig zijn als we dat niet allemaal zijn.

“Wanneer werknemers honger lijden, werkloos zijn en uitgesloten zijn van besluitvorming, zijn ze kwetsbaar om gebruikt te worden in conflicten,” voegde hij eraan toe. “Het bevorderen van fatsoenlijk werk is het bevorderen van vrede.”

De 'aanwezigheid van rechtvaardigheid

In plaats van een nulsomspel te zijn, moet veiligheid binnen het wereldbeeld van het IPB door alle partijen in een geschil worden genoten. Anders zal de onbalans de hoofdrolspelers vroeg of laat weer in een conflict doen belanden, met destructieve gevolgen voor iedereen. “De vrede die we zoeken is niet alleen de afwezigheid van wapens, maar de aanwezigheid van gerechtigheid,” zei Osman. ‘Gemeenschappelijke veiligheid’ spreekt onze taal en weerspiegelt onze aspiraties.”

In afwezigheid daarvan kunnen eenzijdige veiligheidsmanoeuvres altijd terugslaan op de initiatiefnemers, zoals de zaak Erik maar al te goed laat zien. Bij het ter perse gaan van dit artikel bereiden de Zweedse havenarbeiders zich voor op een mogelijke staking over een contractuele kwestie die Erik ervan zou kunnen weerhouden zijn baan terug te krijgen.

De unieke arbeidswetgeving van Zweden staat alleen toe dat werknemers staken om een collectieve arbeidsovereenkomst (CAO) te krijgen, die vervolgens geschillen beslecht zonder een beroep te doen op vakbondsacties. Maar de nationale cao van de Zweedse havenarbeiders liep eind april af en stakingen staan nu hoog op de agenda.

Volgens de Zweedse arbeidswetgeving kan Erik, zelfs als hij zijn zaak voor oneerlijk ontslag wint bij een arbeidsrechtbank, zijn contract 'afkopen' met een maandelijkse vergoeding voor elk gewerkt jaar, terwijl zijn ontslag gehandhaafd blijft. Het bedrag in kwestie zou volgens Erik “peanuts” zijn voor een multinational als DFDS.

Martin Berg, de voorzitter van de Zweedse Dockworkers' Union vertelt Equal Times echter dat tijdens de besprekingen over de volgende cao: “Een van onze belangrijkste eisen zal een regeling zijn om de bestuurders van onze vakbond te beschermen - als ze winnen bij de arbeidsrechtbank - zodat ze niet kunnen worden onderworpen aan goedkope uitkoopsommen. Iedereen die voor de vakbond werkt moet beschermd worden, zodat als een werkgever ervoor kiest om je uit te kopen, hij de vakbond ook een flinke boete moet betalen die gerelateerd is aan de omzet van het bedrijf in het voorgaande

jaar. Als we een arbeidsconflict krijgen voor onze cao, zullen we daarvoor staken en dan heeft elke vakbond volgens de Zweedse wet het recht om ons te steunen met sympathieacties. We zullen ook vragen om solidariteitsacties van havenarbeiders in andere landen.”

Het blijkt dat hoe minder zekerheid de Zweedse havenarbeiders hebben, hoe minder zekerheid hun werkgevers ook zullen hebben. Elke Zweedse baas die dacht dat het ontslaan van zijn vakbondsactivisten zijn winstverwachtingen zou sterken, zal op het punt staan ruw wakker geschud te worden.